

De heer Haslam onderhield zich met haar, en weldra verklaarde zij, Christus als haar Zaligmaker te hebben aangenomen, en zich geheel en volkomen aan Hem over te geven.

De predikant zag haar vervolgens niet meer en hij begon te vreezen, dat deze bekeering slechts een oppervlakkige geweest was. Hij ging haar opzoeken en vond haar ziek en bedlegerig. Toen hij haar vroeg, of zij gedurende de drie afgelopen weken haren Zaligmaker trouw gebleven was, beleet het ongelukkige meisje, dat zij dieper dan ooit in de zonde verzonken was. De heer Haslam zeide haar, dat zij desnietteenstaande berouw kon gevoelen en vergeving vinden bij dien God, die ons geleerd heeft zeventig maal zevenmaal te vergeven aan wie ons beledigd hebben, en die niet moede wordt, ons genade te schenken.

Toen hij eenige uren later terugkwam, vond hij haar slapende, maar aan haar ontroerd geslaapt zag men, dat haar slaap verre van vreedzaam was. Eindelijk werd zij wakker; 't was twintig minuten vóór middernacht. Hare eerste woorden waren deze: „o Meneer Haslam, dit verheerlijkt wezen heeft mij weder bezocht, en mij toegevoegd: „Marie, Marie, het is te laat, de deur is gesloten. Te middernacht zult gij in die plaats afdalen, waar geen vergeving meer mogelijk is, waar de worm niet sterft en het vuur niet uitgebluscht wordt” Wederom viel zij in slaap en bleef in de verharding gedompeld, tot de klok middernacht sloeg. Toen werd zij wakker, ging overeind zitten, en zich de haren uittrekkende, riep zij in volslagen wanhoop: „Te laat, te laat, ik kan niet meer binnenkomen!” Bij den laatsten klokslag van twaalfen blies zij den adem uit.

Neerlands Volksblad 9 Jan. '92.

Eenige Spreuken van Lavater.

Mocht Gij mijnen geest steeds heiligen,
Heere door Uw heil'gen Geest.
In 't aan U geheiligd harte,
Dale Uw heil'ge liefde 't meest.
Wil ten tempel Uwes Geestes
't Lichaam heil'gen U ter eer;
Geef mij, wat ik meest behoefte
Uwen heil'gen Geest, o Heer!

Laat de rust u niet begeven,
Noch 't gebed, wanneer gij lijdt.
Mocht ook soms 't geduld vermindren,
Wend dan 't oog naar Jezus' strijd.
Wonderbaarlijk sterkt de Heiland,
Hem, die in beproeving zucht,
Heerlijk is het eind des levens,
Als de ziel naar Jezus vlucht.

Ieders lasten, ieders krachten
Zijn gewogen door den Heer,
Hij, Die harten proeft en nieren,
Legt te veel niet op u neer.
Als de nood het hoogst gerezen,
Is Gods hulp het eerste veil,
Uren vol van angst en kommer,

Worden jaren, reik aan heil.
Als gij strijdt, ziet dan niet om u
Rechts of links of achterwaart,
Tracht in kinderlijken ootmoed,
Dat gij 't ééne naaste ontwaart.
Denk in uren, vol van kommer,
Aan hetgeen u God reeds gaf,
En in heldre oogenblikken
Wat u eenmaal wacht na 't graf.

E. GERDES.